

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

Ar. 14.

Parkland, Wash. Sde April. 1898.

Sde Aarg.

Den Opstandene.

Halleluja frem han træder,
Frem af Graven, frem med Søder.
Han har vundet Seierens Vøn,
Kamp er Satans Magt og Vælde
Kristus fælte hannem fælde,
Ihi han var Guds sande Søn.
Han vundet har min Sog,
Gensid det Paastodog.
Ham ske Være!
Hans Grav er tom
Han bryd dens Tom,
— Opstanden er min Herte from!

Al vor Synd er nu afsluttet,
Ihi hans Blod har den afvasket;
— Gud er nu en naadig Gud;
— Nu fra Gud det til os lyder
Synden er forladt, nu tryder
Hver vort gamle Sjæl;
Ihi han opstanden er,
— Sam Verdens Synder bær;
— Han vandt Seier!
Hans Vær er gjort Synden stillet bær
Kortlagt er alt hvad du har gjort.

Troen svæver med det Vælde
— Gud ske Tak, at alt er rede,
— At min Synd er stillet ud.
Den opstandene er min Borgens,
Vingebud i Paastemorgen
Fringes mig min Seierskrud,
I Herren alt jeg saar,
Min Straf hun daaret har,
Halleluja!
Hos ham min Tro
Staar sig til Ro,
Derfor er jeg saa glad og fro.

Juldragt er hans Aretersvifte,
Og han grundet har sin Kirke;
Og er Konge i sit Slot;
Der han huser alle Dage
Og vil alle til sig drage
For at de skal faa det godt,
Den opstandene blid
Bogtes os med Alid!
Ham ske Være!
Ihi han har jo
Selskabet min Tro
Og lat mig i sit Røfede.

C. Jonassen.

Paasteloner.

U Mennesker er ved Faldet komne
under Syndens gruelige Tyranni og
viler den vilde Lydighed. At tjene

Synden er af Naturen vor Lyst. I
Sædelighed tjener ethvert Menneske af
Naturen disse Synder, der har fuld
Magt over det, og som det følger som
et lænket Slagoffer, hvordan de fører
det. Det ene haar især under Ojerrig-
hedens og Hæbesyngens Regjering; et
andet især under Drukkenflabens eller
Umaaadelighedens Herredømme; et tredje
er fanget i Bølgens og Utugtens eller
dog i Forsængelighedens og Forniel-
fessyngens Garn; et fjerde haar under
Brøder- og Høngjerrihedens eller
Ridets og Misundelsens Regimenter; et
femte under Dylleriet, Lagnens og
Bagtalelsens Dyrighed; et sjette under
Vergjerighedens og Stoltighedens Magt
Uden Modstrævs lyder Mennesket disse
Sjænderige Tyranners Befalinger og ofrer
til dem ofte med Vidende og Vilje Guds,
Være, Hjertets og Sandtilighedens Na-
de og den evige Selighed.

Men det skrællende ved denne Til-
stand er dette: Om Mennesket ogsaa
ofte af Naturen vil rive sig løs fra
denne eller hin Synd, fordi det ser, at
den vil styrte det i Jammer og Ulykke,
saa kan det ikke. Alle dets Forsætter
blir til Slamme. Bistrol kan Men-
nesket underliden hindre Syndens Ud-
brud, men i sit Hjerter især den fra
Tronen, tage Lyften og Kjærligheden
til Synden bort: det formaar det ikke.
Synden bor af Naturen i Menneskets
Hjerter ligesom i en Krigsleir, der er læt
slanstet paa alle Sider, ligesom i en høi,
værkt befæstet uovervindelig Borg. Ve-
sættningen i denne Borg, der forsvæ-
rer den, er de iboende onde Tilbøieligheder
og Lyfter, og Tropperne, som daglig og
hver Time kommer den til Hjælp uden
fra, er Verdens Vælsker og Trusler.
At Mennesket af Naturen har fri Vilje
til at vælge det gode og forlæste det onde
er en tom Drøm, hvoraf Mennesket ved
enhver Fristelse blir vakt op.

Ligesaa lidt som Verdens vise se der
til noget Middel, hvorved Ketten til at
plage og dømme Menneskene kan tages
fra Synden, ligesaa lidt kjender denne
Verdens vise noget Middel, hvorved
Menneskene kan bli fri fra Syndens
Magt til at tvinge dem og herke over
dem. Denne Verdens vise haar selv i
et nedbærdigende Lydigheds forhold til
Synden, det er fornemmelig Vergjerig-
heden de træller under. Det, som denne
eller andre Synder driver deres for-

derbede Hjerter til at gjøre, maa de og-
saa gjøre. Denne Verdens vise an-
gaar det, som Peter skriver: "De lover
dem Frihed, sjøat de selv er Fordær-
velsens Trælle."

Dog held den stakkers fangne Men-
neskehed! Ligesom Gud kjendte til og
skaffede tilbede et Middel, hvorved Ketten
til at plage og dømme Menneskene blir
taget fra Synden, saaledes har Gud
ogsaa kjendt til og skaffet tilbede et Mid-
del, hvorved vi kan bli fri fra Syndens
Magt til at tvinge os og herke over os.
Og dette Middel er ikke noget andet end
Jesu Kristi Opvættelse fra de døde.
Saa snart som et Menneske nemlig af
Hjertet tror, at han ved Guds Søns,
sin Frelsers, Opvættelse er friskjendt fra
Syndens Skuld, saa snart styrter ogsaa
Synden i hans Hjerter ned fra sin
Trone, saa snart er dens Magt i hans
Sjæl bændt; Hjertets Lyst og Glæde,
der før dreiede sig om Synden og Ver-
den, dreier sig nu om Kristus og hans
herlige Frihed og Naade. Ja, Kristus
selv drager ind i et saadant Menneskes
Hjerter, bringer med sig en ny himmelsk
Lid og et nyt himmelsk Liv, sætter sig
fra nu af paa Tronen i Hjertet, som
Synden har forladt, og herker nu der-
inde ved sin Helligaands Drift. Den,
som af Hjertet tror, at Synden ved
Kristi Opvættelse har lagt Ketten til
at plage ham, blir derved fyldt med
Fred og Glæde i den Helligaand, og til
en saadan behøver man da ikke først at
sige: "Men nu maa du ogsaa opgive
Synden Lydighed, nu maa du ogsaa
tjene Kristus som din retmæssige Herre."
Fjærend man har sagt dette til et sa-
dant Menneske, har han allerede begyndt
at gjøre det, tilskyndet af en i ham bo-
ende frivillig Drift. Den levende Tro,
at han er opstanden med Kristus til
Salighed, driver ham til ogsaa at
vandre med Kristus i et nyt Levnet.

O kostelige, søde Frihed, som Kri-
stus af sin Grav har bragt os stakkers
Mennesker, der var fangne og bundne
af Synden! Det gjør os til Herrer
over Synden, Døden og Hælsede og
det, som er det største, til Herrer over
vort eget Hjerter. Den gjør os til frie
Borgere, ja, til Præster og Konge
ikke lader nogen Synd herke over os
og som, selv naar de underkaster sig
Mennesker, kun gjør det for Guds
Skuld, og derfor egentlig ikke haar un-
der noget Menneske og under nogen

Stabning, men alene under den store
Gud, og at tjene ham er ikke noget ned-
bærdigende Træleri, men sand Frihed,
Være og Salighed.

Nu godt, I kristne, I er det egentlig
suberene Folt; et Folt af bare Konger
og Præster; staa derfor faste i den Fri-
hed, hvormed Kristus har frigjort eder,
og lad eder ikke atter holde under Træl-
doms Nag. Negt ikke den kongelige
Mand, som ved Troen er bliit plantet i
eder, og bli aldrig mere Slaver af no-
genfombest Synd. Tag Eksempel af
Verden. Hvor meget Strævs Verden
lægger paa sig blot for at faa en legem-
lig, jordist, timelig Frihed! Man haar
sig sammen og danner Foreninger i
dette Tidmed; der arbejder alle uden
Undtagelse, Mand og Kvinde, Ungling
og Pige, Barn og Dindig; man stiller
sig sammen; man løber Baaben; man
tænkter ikke bare paa at slaffe sig selv,
men ogsaa andre Frihed; man sender
Friedstalers omkring og udbreder
Skrifter for over alt at vække og nære
Friheden; man vilder sig ind, at Fri-
heden er et uafhængeligt gode for alle
Mennesker, og man forlader Hus og
Gaard, Hustru og Barn og drager ud
i en særlig Kamp for den. Tag Eksempel
heraf, I kristne. Hvad Verden
gjør, gjør den for en Slugge af Fri-
heden og er et Oprør mod Guds Ord-
ning. Desuden er det en latterlig
Ding, at Verden refer sig af sin Frihed,
naar den har kastet af sig et afmægtigt
Menneskes Herredømme, medens Ver-
den roligt og taalmodigt taaler det mest
nedbærdigende Herredømme, Syndens
og Satans Herredømme.

Op da, I kristne, lad Verden have
sit barnagtige Frihedsspil. I har en
høiere og helligere Frihedskamp. Kam-
pen mod de mægtige Tyranner, mod
denne Verdens Kyrke, mod Synden og
Djævelen. Revolutionen i disse Tyran-
ners Rige er en retmæssig, arefald og
guddelbehagelig Revolution. Her til
behøver I nu ikke først at liste nogen
Forening, den er allerede stillet. I
har allerede i den hellige Vaad kastet
eder til det store Frihedslag, ladet eder
hvæve blandt Guds frivillige, hvoret
til den opstandene Jone og erklæret
Mærket. Mige. Djævelen og alle hans
Sjærninger og alt hans Væsen er ufors-
kjærligt Fiendskab og et evig Krig. Lad
da ingen Mose, intet Offer være eder
for stort; især Guds fælde Røsting,

omgjordede med Aandens Sværd, Guds Ord, paa eders Hoved Saliggjorelsens Hjelm, paa eders Bryst Retfærdigheds Panser, paa eders Arme Troens Skjold gaa med helligt og klingende Spil i den salige Kamp og slaa ned enhver Synd, der vil tage eder til Fange, giv ingen Pardon, kjæmp indtil I vinder Seier; og hjælp til, at Syndens skjændige Tyranni blir afkastet over den hele Verden, og at den salige Fristat Naadens Rige over alt blir oprettet. Denne Frihedskamp en der ikke med Skam og Skjændsel, for Gud er selv med i Laget; dens Ende maa være Seier, evig Seier.

Den klynkende og klagende kristendom.

Det forekommer mig ikke saa underlig, at de mange, som er kristne bare i navn, er saa snare til at klynke og klage, naar de skal bære byrder og udføre pligter, som følger med kristenkalddet; thi de har jo ikke bedre forstand end, at de tror, at hvadsomhelst, de giver eller gjør, er som kastet i havet og til ingen nytte. Og dersom den klagende kristenbed var indskrænket kun til saadanne, vilde der ikke være noget at sige om den sag. Men denne sygelige, klagende kristendom synes i vore dage at have gjennemtrængt selve kirkelegemet. Vore menighedslemmer klager, præsterne klager, og vore kirkelige blade klager. Med redaktørens tilladelse vil jeg sige nogle ord om den sag.

Havde man systematisk lagt vind paa at ødelægge kirken, kunde man efter min formening neppe have fundet en sikrere maade at gjøre det paa, end ved en stadig klagen. Her maa der dog skjælnes mellem berettiget og uberettiget klage. Dog kan klager, som i sig selv er berettigede og virkelig trænges, blive uberettigede ved den aand og tone, hvoraf de ofte er haarne og gjennemtrængte.

Paa missionsmarken vil det ikke tage en saa længe, før man finder ud, at den daarligste tjeneste, man kan gjøre sine menigheder som prest, og den daarligste tjeneste menigheden kan gjøre sin prest, er at klage. Og mange er sikkert de menigheder og præster, som er gaaet tilgrunde, fordi de begyndte at klage istedetfor at arbejde med freidigt mod og tillidsfuldt haab. Paa alle livets omraader gjælder det, at mismod og klage kun svækker, tærer og nedbryder.

Ingen vil hjælpe en saadan stympet, som gaar omkring med et vrøntent fjæs og straks begynder at klynke, naar noget trykker. Det er visse personer, som synes at have et særligt anlæg til kun at finde fejl og intet andet, og naar de nu har fundet en fejl, saa søger de ikke engang at rette paa den og forbedre det, som bedres kan, men lægger en mismodig klage ved siden af feilen, forat alle kan se, hvor det ser ud. Saadanne misantroper gjør hverken sig selv eller den slegt, som de tilhører, nogenanden tjeneste end at lægge større byrder paa de folks skuldre, som har mere end nok at bære før. I familielivet, i staten, i kirken lægger de kun skygger og byrder overalt, hvor de færdes. At man har et skarpt blik til at opdage og se fejl, og at man klart og skarpt haande offentlig og privat røfser det, som røfses bør, er en anden sag. At tidens brøst og fejl og store synder holdes frem, og at der føres klage over dem er berettiget; men at man klager over at man selv maa arbejde og lide ondt i sin Herres tjeneste anbeholder et sind, som ikke er af det gode. Ilde anstaar det sig enhver kristen at klynke; men et isandhed jammerligt syn er det at se en utilfreds klagende prest, utilfreds fordi man ikke har det saa godt og komfortabelt, som man synes, at man er berettiget til at have det. Hvad er dog vort kristenkald og prædikeembedet, at vi skulde bære os saa ilde i det? Har man da glemt 1 Pet. 2, 9? At de kristne dog engang maatte faa en ret forstaaelse af sit kalds herlighed og storhed og ikke klage, naar de skal udføre sine kristelige pligter, men hjertelig glæde sig over, at de kan faa lov til at være med at forstyrre Satans rige og opbygge Guds naaderige her paa jorden. Da Israels børn i ørkenen af Moses blev opfordret til at give sine kostbarheder til tabernaklets opførelse, kom der ind saameget, at han maatte bede dem om at holde op med at bringe mere. Sammenlign villighedens aand hos mange kristne i vor tid med hines. Hvor kniber man ikke nu ind? Hvor gjør man ikke sine berøgninger og overslag, forat man kan være sikker paa, at man ikke udgiver for meget. Velstaende menighedsfolk kan vende en 250. et par gange i haanden, førend de endelig bekvemmer sig til at give den ud til kirkelige gjemed. Og mange, som Herren har velsignet storlig i timelig henseende, knurrer høilydt, naar Herren

kræver, at de skal benytte en del af sit jordiske gods, som han har givet dem til forvaltning for en liden tid i hans tjeneste. Hvad mon dog Herren engang vil gjøre med saadanne mennesker? Hvo, som karrigen saar, skal og karrigen høste, lyder det. Hvorfor lever man dog her i verden? Mon ikke for at tjene den Herre, som har kjøbt os alle fri med sit blod? Herligt, ja, saligt er det allerede her i livet at faa tjene denne Herre. Lader os derfor alle slutte med denne mismodige knurren og klagen og med glade, villige hjerter lægge haanden paa ploegen uden at se os tilbage, idet vi ser hen paa det som den høieste tære, at vi ikke blot faar tro paa Kristus, men ogsaa lide for hans navns skyld. I. Blækkian.

Johannes Krjostomus.

Biskop Aar 398, afsat 404, dør 407.

Tilnavnet, der betyr Guldmund, fik han paa Grund af sin Veltalenhed. Men han fik det først i det første eller andet Aarhundrede efter sin Død. Hans Fødested var det berømte Antiokia. Faren Sekundus var en fornem Officier, der ved Døden blev ham berøvet i hans tidligste Barndom. Moren hedte Sekunda og var en forstandig, kysk og from Kone, der efter sin Mands Død ikke giftede sig paa ny.

I Antiokia hørte han den berømte Taler Libanius, der holdt svært af ham. Efter at han havde faaet en god Grund i Veltalenhed, begyndte han at studere den hellige Skrift, hvortil hans Meddiscipel Evagrius's Eksempel især opmuntrede ham. Hans Læremestere heri var de to Arkiemandriter eller Abbe der i Antiokia, Karterius og Diodorus. Den sidste blev senere hen Biskop i Tarsis.

Der efter begav han sig i Ensomhed og holdt sig i denne Stilling i over syv Aar, og ved sine strenge Øvelser udmattede han sig slig, at han endelig maatte vende tilbage til Antiokia, hvor han Aar 338 blev udnævnt til ældste.

Aar 397, da Nektarius i Konstantinopel var død, blev han mod sin Villie udnævnt til Biskop der af Keiser Arkadius, hvis øverste Kammerherre Eutropius, der formaaede alt hos Keiseren og paa sine Reiser var blit kjendt med Krystomus, havde anbefalet ham dertil.

Men da Folket i Antiokia hangte næsten alt for meget ved ham, saa maatte Landshøvedsmanden ubemærket faa ham af-

Telephone ..... Parkland

KRAABEL & ERICKSON.

Dealers in
Groceries
Hardware
Patent Medicine etc.
School Books, Stationary Students supplies a speciality.
PARKLAND, - - - WASH.

JOHN O. BROTTM,
Dealer in General
Merchandise,
Groceries,
Dry Goods,
Clothing, Boots
and Shoes
School Supplies
and Notions.

PARKLAND, WASH.

H. V. ROBERTS,

Candlemaker.

Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices

Room 206, 1156 Pac. Ave Tacoma

VISELL & EKBERG,

Scandinavian Booksellers, Schoolbooks
in English and Norwegian Stationery
and Supplies. Bibles etc.

1105 R. R. Str. Tacoma, Wash.

S. SINLAND

Kontraktør & Bygmester,
Udfører al Slags Snedkerarbeide.

Husbygning en Specialitet.
PARKLAND, - - - WASH

A. G. BONNER,

Fotografist.

Portrætter

Stipend og forstørrel.

Allt Arbeide

Garanteret at være første Klasse.

947 C Str. TACOMA, WASH.

HOUGHTON & SMITH

Printers.

Good work.

Quick work.

Prices Reasonable.

1118 C. Street. TACOMA, Wn.

sted til Konstantinopel for at der, som det saa ud til, ikke skulde bli nogen Opstand. Han bad Krysostomus om at kjøre med sig udenfor Byen til Martyrernes Grave, da han havde et og andet at tale med ham om.

Men da de kom udenfor Byen, befalte Asterius, at der skulde kjøres til Pagras, ikke langt fra Antiokia, hvor de keiserlige Officierer tog imod ham og bragte ham til Konstantinopel.

Her skulde ifølge Keiserens Befaling de fornemste Biskoper møde frem for at overvære Høitidelighederne. Blandt dem var Teofilus fra Alexandria, der satte sig imod Valget. Han gav dog endelig efter, ihvorvel han fattede et uforsvarligt Had til Krysostomus.

Krysostomus forvaltede sit Biskopembede med stor Flid og søgte at gjenoprette den forfaldne Kirketugt, hvorved han pådrog sig det ugudelige Presteskabs Had. Men Folket holdt meget af ham, og mange blev omvendte ved hans gennemtrængende Præken.

Der var blandt andre en Mand, der havde hængt ved det makedoniske Kjæteri, som ved hans Taler lod sig overbevise om sin Vildfarelse. Denne vilde ogsaa føre sin Hustru med sig paa den rette Vei, men han satte sig imod saa meget, som hun kunde. Endelig besluttede hun paa ondskabsfuld Maade at gaa med ham til Aiters; men i Stedet for det indviede Brød stak hun et andet Stykke, som hun havde hos sig, i Munden, og det blev straks til en Sten. Herover blev hun saa forskrækket, at hun gik til Krysostomus og viste ham Stenen og la for Dagen en hjertelig Anger og sluttede sig fra nu af med stor Iver til den retroende Menighed.

Da Krysostomus blev var megen Forfængelighed og ugudeligt Væsen hos de store, undlod han ikke at straffe dem lige saa alvorligt som de simple Folk. Især revsede han den oven omtalte Eutropius, som, stolende paa Keiserens Naade, gjorde sig skyldig i Tyranni. Han fik i Stand en Lov, hvorved Asylretten blev taget fra Kirkerne.

I ihvorvel han derved pådrog sig mange mægtige Fiender, saa tog dog mange Skræk af Eutropius's Fald og gav op sine hevn-gjerrige Planer. Han, der hidtil havde vugget sig i Lykkens Skjød, blev paa en Gang beskyldt for saadanne Forgaaelser, at Keiseren afsatte ham fra hans Værdigheder, og han kom i Fare for sit Liv.

Paa Grund heraf tog han sin Tilflugt til Kirken og kastede sig ned for Alteret, men Rets-tjenerne var allerede tilstede og vilde efter den Lov, han selv havde faaet i Stand, ta ham ud af Kirken. Men Krysostomus stod frem og holdt en alvorlig Præken angaaende dette Tilfælde, hvori han pegte paa Guds öiensynlige Dom over denne Mand; men han mænte ogsaa Folket til at vise Barmhertighed mod ham og at tilgive ham.

Denne Tale havde den Virkning, at man ikke övede Vold mod Eutropius, ja Krysostomus slog ikke Haanden af ham, för end Keiseren gav det Lofte, at han skulde faa beholde Livet.

Da Krysostomus Aar 400 vendte tilbage fra Efesus, hvor han havde holdt en Synode, til Konstantinopel, havde Arianerne taget sig Frihed til, naar de gik til sine Samlinger udenfor Byen, med offentlig Sang og i store Hobe at drage gennem de fornemste Gader i den Hensigt at trække Folk til sine Sammenkomster. Nu lod Krysostomus sine Folk ogsaa drage syngende gennem Gaderne. Men Arianerne faldt over dem og slog nogle af dem ihjel. Keiseren forbød dem da rent ud at holde slige Tog, men de retroende fik Lov til det endnu nogle Aar.

Endelig slog nogle Biskoper sig i Hob mod Krysostomus. De fik Teofilus fra Alexandria med sig. Keiserinde Eudoxia, som ikke kunde fordrage Krysostomus's Straffetaler, holdt med dem. I Kalcedon blev der holdt et Møde af 45 Biskoper; her blev Krysostomus beskyldt for mange gruelige Ting, og da han ikke vilde la sig dömmes af partiske Dommere, blev han afsat. Keiseren befalte, at man skulde bringe ham til Betyaien. Herover gjorde Folket i Konstantinopel sligt et farligt Opstyr, at man ufortövet maatte bringe ham tilbage. Nu blev der lagt en ualmindelig Glæde for Dagen, og endog Keiserinden udtalte sig meget smigrende om Krysostomus.

Men der var ikke gaaet et Aar hen, för end Fienderne var komne til Magten igjen; paa en Synode satte de ham af endnu en Gang, især af den Grund, at han ikke var blit gjenödsat af en Synode. Tilslut var han ikke sikker for sit Liv. Man stötte paa for skjellige Personer, som bar Vaaben imod ham, hvorfor Menigheden vaagede over ham Nat og Dag. Endelig lod Keiseren ved Modpartiets Smiger sig bevæge til at underskrive hans Udvis-

ning. Han blev nu först fört til Betyaien og derefter til Armenien. Idet han reiste gennem Kappodicia, gik Landets Biskoper, Munke og Nonner ham i Møde og raabte under Taarer: Det var bedre, at Solen trak sine Straaler tilbage, end at Munden Johannes skulde tie.

Mærkværdigt var det, at der i Konstantinopel straks efter hans Afreise kom Brand i hans Kirke, hvorved den og det nærliggende Raadhus blev brændte op. Med hans Venner og Efterfølgere, der blev kaldte Johanniter, gik det svært ilde; de blev forfulgte med Ild og Sværd; og omendskjönt mange Biskoper og endog Keiser Honorius i Rom gik i Forbön for Krysostomus, saa kom de dog ingen Vei med Arkadius, der lod sig beherske af Modpartiet.

I sin Landflygtighed maatte han staa ud meget, fordi han paa Grund af Barbarernes Indfald maatte drage baade hid og did, hvoraf han ofte blev syg. Da hans Fiender endnu syntes, at han levede for længe, fik de Keiseren til at sende ham til det tørreste og mest onsomme Sted ved det pontiske Hav. Paa Veien blev han behandlet med stor Hensynsløshed af Vagten, hvorved han blev meget udmattet. Da han kom til den hellige Basiliskus's Grav, der havde været Biskop og lidt Martyrdöden, maatte han nyde Nattero, og man fortæller, at denne Helgen kom til ham i en Dröm og tröstede ham med disse Ord: Bror, vær vel til Mode, i Morgen skal vi være sammen!

Den næste Dag likte han at stanse der. Men han maatte afsted. Han blev imidlertid meget svag, og da man la Mærke til det, bragte man ham tilbage igjen. Han fik paa sig sine Ligklær, nød Nadveren, bad sin sidste Bön og gav op Aanden. Han blev begravet nær ved den hellige Basiliskus, og hans Livstid strakte sig til 52 Aar og 8 Maaneder. Han var kort af Vækst, havde et stort og skaldet Hoved, rynket Pande, dybt liggende Öjne, kort, tyndt Skjæg og indfaldne Kinder. Han var svært ivrig og blev snart vred, men for den gode Sags Skyld. I sit Embede var han overmaade flittig og tro, saa at han ofte präkede hver Dag. Verden foragtede han: mod de fattige var han meget gavmild, hvorfor man kaldte ham Almissegiveren. Offentlige Gjæstebud holdt han ikke; han syntes ikke, at det sömmede sig for en Biskop. Han la altid Vind paa Ydmyghed, og han havde Afsky for Smiger.

Hans Fatteevne var hurtig og

THE RED FRONT

"Teien" med et flot Lager af de færdige Plæder behøvede af de nyeste og moderneste

Cutaway Suits
Single Breasted Sack
Suits
Double Breasted
Sack Suits
Round Cut Suits

Clay Worstedes, Serges og
Cassimere smagfulde
og vakre Mönstre.

Intet Bealeri, ingen falske Paastande,
Intet Humbugsaag. Vore Varer er
af de bedste, som kan erhöl-
des for Benge og kjædes
for Kontant.

Dem, se og overbevis dig om, at du
hos os skal finde Varer til Preiser,
som er værdt at skånke
Odmærksomhed.

"Men's Suits" fra \$3.50
og opover

The Red Front Clothing &
Shoe Company.

1310 Pacific Avenue.

Hans Lovelton, Bestyrer.

J. M. Arntson,
Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
saarjour Offæder, Kontrakter, m. m.
Rooms 212-213 Nat. Bank Com. B'ldg.
Cor. Pacific Ave. & 13th St.

TACOMA, - - - - WASH

Student-
Supplies
OF
ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac Ave. - - Tacoma, Wash

ALLEN & LAMBORN
PRINTING CO.

Over Post Office, Tacoma.

Have special facilities
for the execution of Print-
ing in foreign languages

skarp og rig paa Udveie. Det fældede ham ikke paa Ord; og han forstod at sætte dem sammen paa en tiltrækkende Maade. Han stod heller ikke tilbage i verdslige Kundskaber, men han gjorde sig aldrig bred med dem. Den hellige Skrift forklarede han simpelt og naturligt. Hans Stil er klar, tydelig, ren, flydende og gjennemtrængende. Han har nedgivet en næsten utallig Mængde Bøger; over hele Bibelen har han skrevet Forklaringer.

A short history of the Assyrian Church.

The Assyrians were descended from Aram the son of Shem. Aram dwelt in Padan-Aram (Genesis XXV. 29). Sometimes they are called Chaldees, because they came from Ur or Mesopotamia, or St. Thomas Christians and Eastern Christians.

An interesting legend tells us that Abgarus king of Edessa heard of Jesus and sent messengers to ask Him to come and heal his son. Jesus sent the two disciples Thomas and Thaddæus. They healed the king's son, and then preached the Gospel. The king believed and afterwards sent two translators to bring a copy of the Gospels. The growth of the Syrian Church during the first 12 centuries was very great. About the year 390 Missionaries were sent out to Persia, India and China, and in the year 600 there were about twenty five Missionary stations in these different countries.

The history of the Assyrian Church in Asiatic Turkey is a very interesting, but at the same time a very sad one. After the council of Nicea (325), the Greek and Roman Church gave the Assyrians much trouble because they would not accept their legends, but chose rather to believe as the apostles had taught them. Nestorius was a Patriarch of Constantinople, and he could not agree with the Greek and Roman Church in calling the Blessed Virgin the Mother of God, he preferred to call her the Mother of the Holy Body of Christ. The council of Ephesus (431) was against him and expelled him from his bishopric. He went to Arabia Petrea, and when he saw that the Assyrian Church was true, he joined with them. In the year 600 we became subject to Persia, and the Mohammedan ruler treated us kindly. He gave a letter to our Patriarch, (which we still possess), enjoining all

his followers to be kindly disposed to us. Afterward Shohour, king of Persia, began to persecute us, and many of our people were put to death by him.

From this period the Assyrian Church has suffered percuton at the hands of the Mahomedans, and we have much trouble from the Greek and Roman Churches too, and are reduced to the greatest poverty and distress by the destruction of our Churches, Schools and often our very homes.

Our Patriarch, formerly lived in Bagdad, but persecution drove him to the city of Meragah and thence to Kurdistan where he now lives in the village of Kochones. All our patriarchs are called Mar Shimon, for they consider themselves as successors of Saint Peter.

At the present time there are about 70,000 houses Assyrians in India, and they are called Thomas Christians. About fifty years ago the Roman Church sent Missionaries among them who sowed tares among the wheat, so that they have lost much of the purity of the faith of their forefathers. It is sad to think of the history of our Church in the world because our poor people have been so persecuted for the sake of their faith. There are about 250,000 living in among the wild Kurdish tribes, and others are living in Persia. I think there are 35,000, of these who have kept the faith of their forefathers, but they are in great ignorance and distress under the iron hand of their Mohammedan masters.

The Assyrians live in villages that belong to masters or khans. Their houses are built of clay. In the middle of the house is an oven for baking bread, and cooking food. The ceilings of these houses are black with smoke and the whole interior very miserable. Our masters treat us just as slaves, and lay upon us very heavy and unlawful taxes. They have the power of life and death over us, they can take anything they want; sometimes they go so far as to take away our girls by force for their harems. Almost every day the khans or their servants knock at our doors and ask for anything they want — Chickens, Eggs, Hay, Wood, Wine, or a man to go and work for them. All the time we do the work, and they eat. The Christians always live in fear, by day, of the iron hand of the khans, by night, of thieves and robbers. It is very painful for

Christians to live among the Musselmen, for they consider us unclean, and call us unbelievers because we do not accept the Koran, or believe in Mohammed as Gods prophet.

Christians are not allowed to sell any food in the cities, and we cannot be butchers, bakers or house servants, because we are unclean. They will not allow us in their houses, and when it rains, we cannot walk in the streets, for if we touch them with our wet clothes we would defile them.

We cannot hold any government office, nor are we permitted to engage in any mercantile business. We can only work as common labourers, and are deprived of many of the necessaries of life. The Christian must submit to the law of the Koran. If a Musselman is killed by a Christian, the penalty is 2000 Dollars, if a Musselman kills a Christian he is only fined 24 Dollars.

P. L. U.

Tirsdagften, den 29de Mars afsluttedes Skolens Vintertermin med en hyggelig musikalsk Underholdning, under Prof. Carlo Speratis Ledelse. Saavel Sangen som Musikken var meget godt udført. Det, som især tiltalte mig, var et Par Solosange af Fru Sperati.

Vaarterminen, paa 9 Uger, begynder idag, den 30te.

Saa langt har Herren hjulpet, hans Navn være lovet! Han har afværget Sygdom og andre Ulykker og har ladet Skolen skride fremad mod det høie Maal, som er sat — med flere Elever end de to foregaaende Aar.

Af Breve fra Skolens Venner mærkes det, at man er iengstelig for Skolens Velgaaende, især nu, under Formand Harstads Fravær; men jeg kan da glæde dem og andre med den Underretning, at vi har faat en dygtig Bestyrer i Prof. N. J. Hong.

Vistnok blev der mere Arbejde baade for ham og de øvrige Lærere, men de arbejder med Flid og Samvittighedsfuldhed.

Men hvorfor reiste Formand Harstad til Alaska? spørges der atter og atter. Han har selv, i „P. H.“ kortelig angivet Grunden: — „i Skolens og Missionens Tjeneste.“ Skolens Finanser syntes at trykke ham svært haardt, og han tænkte: maaske kan Gud ville, at han og nogle af vore Venner, som reiste der op, kan finde noget Guld, som kan komme Skolen til gode. Han

syntes det var saa ondt, at vore Venner, som har laant Skolen Penge i god Tro, ikke skulde faa sit Laan tilbage.

Past. Borges Artikel, som er offentliggjort i Bladene, var ikke kommet hid, før Harstad havde bestemt sig til at reise. Havde den kommet før, havde han maaske ikke reist.

Vi tør vel haabe, at de \$30,000 af Gjælden blir snart sikret i Østen — Resten faar vel dette Distrikt klare, selv om vi ikke faar noget Guld fra Alaska eller Klondike. T. Larsen.

Til Herold!

Da jeg ved Afreisen ifra Parkland gav Løfte til en Del kjære Venner om, igjennem Herold at lade høre ifra os efter vor Hjemkomst til Nord Dakota, vil jeg da forsøge at indfrie nævnte Løfte med Følelse af, at saameget ialfald er vi skyldige vore Venner i Washington for al Deres adviste Venlighed og Gjæstfrihed imod os under vort Besøg ved Kysten sidste Vinter.

Efter et 3 Maaneders Ophold ved Kysten, og en Vanden frem og tilbage, ifra Parkland til Nooksach Valley i Nord, og til Cowlitz Prairie i Syd fra Parkland stiftede jeg Bekjendtskab med rigtig mange prægtige Folk. I Stanwood var jeg og Familie en 2 Ugers Tid paa Visit, og jeg forsøgte saavidt som muligt at sætte mig ind i deres Maade at farme paa.

Der driver de mest med Kreaturavl og Høavl. De fleste syntes at være velstaaende uagtet disse sidste Trængsels Aar, som vistnok har været følt meget trykkende ogsaa paa de fleste Steder paa Vestkysten.

I Parkland var vi Gjæster hos Mr. T. C. Sætra, hvor vi havde det rigtigt hyggeligt. Mange gamle Minder blev opfrisket, under Opholdet der. Vi tog med os hjem mange skjønne Billeder og fornøjelige Minder ifra Reisen.

Washington tror jeg saa have en stor Fremtid for sig, saafremt Statens naturlige Hjelpekilder bliver mere udviklede. Der har de et betydeligt Fiskeri, og Cannerier er under Opførelse; stor Skibsfart fornemmelig til Orienten, idet Afstanden ifra de fornemste Havne der skal være 500 Mil kortere end f. Eks. til San Francisco. Saa har de stor Trælast Omsætning til snarst sagt alle Verdens Kanter ved Siden af den store Indlands Handel med alle Slags Træmaterialer, en Mangfoldighed af Sag og Shin-

gle Møller, som giver Beskjæftigelse for en stor Skare Arbejdere. Saa er det Agricultur. I det østlige Wash., er det hovedsagelig Hæde, Heste, Kreaturer og tildels Frugt, der er de væsentligste Industrier. I det vestlige Wash. var det, saavidt jeg kunde forstaa, fornemmelig Frugt af de forskjellige Slags, Havre, Hø samt Kreaturer, man stode mest paa, iblandt dem der eiede Land. Hist og her var det oprettet Creamerier. Saa tilsidst har Staten, sagdes der, righoldige Kul-Lejer og af Kul har den ikke alene nok til eget Forbrug, men den udskiber ogsaa en hel Del.

Endvidere paastaas det, at Staten er rig paa mere værdifulde Metaller saasom: Jern, Bly, Kobber, Sølv og Guld. Om det end kan være tvivlsomt, om det er saa store Rigdomme i Cascade Bjergene, som mange vil have det til, saa er det dog et Factum, som ei kan bestrides, at der findes Metaller, som før nævnt, i saadan Mængde, at det betaler sig at drive Grubedrift ialfald paa enkelte Steder, hvilket de store Smelters i Tacoma, Everett og New-Port viser. Dog de fleste mangler den nødvendige Kapital for at faa noget Udbytte af sine Claims, selv om de er nok saa værdifulde. Men alt dette vil afhjælpes med Tiden; man bør erindre sig, at Wash., er en forholdsvis ny Stat, og den Boom som gik forud for, eller rettere samtidigt med Washingtons Opføielse til Stat og den derpaa følgende Krise har sammen med kanhænde en noget uheldig finansiell Lovgivning for en Stat, som tiltrænger fremmed Kapital til Udvikling af sine Næringskilder, bevist, at disse hidindtil har saa at sige paa faa Undtagelser nær ligget i Dødvandet.

Alt vil formodentlig blive, hvad ønskeligt var for Vestkysten, naar Klondike Pilgrimsene kommer tilbage med sine Poser fulde af Guld; da vil der blive Kapital nok.

Saa tilslut et lidet Indlæg for Pacific Lutheran University til Herolds Læsere og andre Interesserede for Sagen.

Som maaske de fleste allerede har seet enten i Herold, Kirke-tidende eller Am. & Norden, Bekjendtgjørelsen ifra Past. Borge angaaende P. L. U. Gjæld, at Subskriptionen nu omtrent dækket de \$30.000 som de tre Østlige Distrikter har lovet at betale, og at han nu er færdig til at modtage Penge paa samme og liquidere Gjæld.

Lad os nu alle tage i og løfte

især om, saa at denne Gjæld kan blive betalt snarest muligt, thi jo før den Rentebærende Gjæld bliver betalt, des snarere bliver Pacific Distriktet fritaget fra at betale den forøgelse af Gjælden, som Renterne vilde medføre og som under Arrangementet med at faa denne Gjæld betalt, vilde komme paa det vestlige Distrikt.

De Prester og Repræsentanter ved Synode Mødet i La Crosse, som gav Stødet til at fornævnte Gjæld kunde blive betalt, vil nu erindre sig, at de \$13235 nu er forfaldne, og bør snarest muligt blive indfrie, saa vil Past. Borge derved blive istand for næste Spnodemøde at afbetale ialfald saameget af Gjælden, som synes at trænge Board of Trustees mest. Det er ingen let Sag, at drive en Skole af den Slags, som P. L. U. under de vanskelige finansielle Forholde, som Skolen hidindtil har været stædt i, thi det virker hemmende paa hele Skolens Arbejde.

I Haab om at enhver, som paa nogen Maade kan, vil være med og her ogsaa hjælpe til, saa er Gjælden ei saa vanskelig at overkomme, thi Enighed gjør stærk, og det har vist sig, at den Norske Synode har været istand til at tage tunge Løft, naar Nødvendigheden har krævet det, og den vil i Fremtiden bevise, at den har Levedygtighed. Dertil give os Gud sin Hjælp og Bistand.

Saa tilslut en venlig Hilsen til Herolds Læsekreds og specielt til vore mange Bekjendte og Venner i Washington.

Portland, N. D. 25de Mars, 1898.
E. L. Evanson.

Den amerikanske forfatnings Tilblivelse.

I den berømte Uafhængigheds erklæring af 4 Juli 1776 erklærede den nordamerikanske Republiks Fædre høitideligt, at „disse Kolonier er og skal med rette være uafhængige Stater.“ Men heri var ikke Storbritanien enig, det gjorde lige som før Krav paa Overhøielse over Kolonierne, og Følgen var en blodig Krig, der fra 1776 til 1783 blev ført med stor Forbitrelse paa begge Sider. Enden var, at den grundlæggende Erklæring blev bifaldt baade af Moderlandet og af alle andre Folk.

Knap var dette Spørsmaal afgjort, førend nye Farer dukkede op, der truede baade Foreningen af de tretten Stater og hver enkelt Stat med Opløsning. Da Stridsemnet, om Kolonierne med rette skulde være frie og uaf-

hængige Stater, ved Vaabenlykken var afgjort til Amerikanernes Fordel, var de tretten Stater virkelig frie og uafhængige. Der var tretten slige Stater, og enhver af dem var lige saa fri og uafhængig af de andre som af Storbritanien. Enhver enkelt stod saa fri og uafhængig, som om der ingen anden var paa dette Fastland. Der var vistnok sat op Konföderationsartikler, der dannede et løst Forenings bånd mellem de tretten Stater. De fælles Interesser laa i Hænderne paa en Kongres; til denne sendte enhver Stat fra to til syv Repræsentanter, som der bare havde en Stemme; de tretten Stater havde altsaa tretten Stemmer. I Regelen gjorde i Kongressen en Flerhed af Stemmer Udslaget, men til at fatte Beslutninger angaaende Krig, Fred, Samlag, Dannelse af Land — og Sømagt, Indtægter og Udgifter krævedes ni Stemmer. Naar Kongressen ikke var samlet, saa skulde et Udvalg af tretten Personer, en for hver Stat, føre Forretningerne. Men i Grunden havde Kongressen ingen Magt. Den kunde anbefale Staterne denne eller hin Forholdsregel, men disse kunde gjøre som de vilde, enten de vilde følge den eller ikke. Blev Kongressens Forslag tilstemt af en Del af Staterne, men af en anden ikke, saa kunde ingen Magt paa Jorden tvinge den ikke tilstemmende Del, selv om denne udgjorde et lidet Mindretal, til at gi op sin Modstand og føie sig efter Fler-tallets Villie. Washington skildrer Tingenes Tilstand paa den Tid med de Ord: „I Dag er vi en Nation, i Morgen tretten.“ Akkurat slig var det. I Virkeligheden var der her i Amerika tretten Nationer, der næsten havde lige saa lidet at gjøre med hverandre som de forskjellige Nationer i Europa.

Det viste sig snart, at dette var en rent udfordragelig Tilstand. De fortræffelige Mænd (Hamilton, Madison og Jay), der udgav den saakaldte Federalist, siger om de daværende Forholde: Man kan med rette paastaa, at de forenede Stater har naaet den laveste Grad af politisk Fornedrelse. Alt det, som kan krænke et Folks Støiethed eller nedværdige dets Karakter, har vi erfaret. Forpligtelser, til hvis Opfyldelse vi burde drives af en helig Frygt, blir slet ikke opfyldte. Vi har sat os i Gjæld til fremmede og til Medborgere for at opnaa Selvstændighed, men endnu er der ikke gjort Skridt til at betale den. En fremmed

Til dem, som har Skat at betale paa Land og Lotter i Pierce Co. Wash.:

Nu kan Skatten for 1897 betales; Vi vil ogsaa i Aar betale Skat og sende Kvittering til dem, som sender os 35 Cts. for hver Lot med nøiagtig Opgave af Lots, Blocks og Addition.

En del Venner sender os en større Pengesum, end der ndkræves for Skatten, med den Bemærkning, at det som blir tilovers kan jeg beholde for mit Bryderi.

Her vil jeg bemærke, at Overskudet gaar til Universitetskassen og kommer Skolen til gode.

T. L.

Kom Seattle menighed ihu. Se artiklen i „Herold“ no. 8 for dette aar. Indbetal eders bidrag til eders respektive prester, derved spares postporto. Gud elsker en glad giver!

P. HOLMGREN,

MERCHANT TAILOR

ORDERS PROMPTLY EXECUTED
PRICES LOW.

951 E. R. Str. TACOMA, W.N.

Pacific Distrikts Prester.

Berg, N. I. Kalispell, Mont.
Blåkkan, L. 201 Everett, Wn.
Brevig, T. L. Port Clarence,
[Alaska.
Christensen, M. A. Genesee, Ida.
Foss, L. C. Stanwood, Wash.
Gundersen, H. M. 119 Pontius
[Ave. Seattle, Wash.
Grönsberg, O. 1414 10th Street.
[Oakland, Cal.
Hagoes, O. 121 Peabody Str. New
[Whitcom, Wash.
Harstad, B. Parkland, Wash.
Hoel, C. S. B. 1631 Howard Str.
[San Francisco, Cal.
Holden, O. M. Astoria, Oregon.
Ingebrigtson, C. B. Rockford,
[Wash.
Jensen, A. H. Cor. A. & Pratt
[Strs. Eureka, Cal.
Johansen, J. 521 Nelson Ave.
[Fresno, Cal.
Larsen, T. Parkland, Wash.
Nisson, L. Wilbur, Wash.
Pedersen, N. Silverton, Oregon.
Rödsäter, Theo. A. Anaconda,
[Mont.
Sperati, C. A. 2550 S. J. Street
[Tacoma, Wash.
Stensrad, E. M. 2017 Howard
[Str. San Francisco Cal.

PACIFIC HEROLD

udkommer
hver Fredag

Udgivet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.
PARKLAND, WASH.

Redaktør:
Rev. B. Harstad.
Abonnenters Vilkaar:
Et Aar i Forskud 50 Cts.
Et Aar til Danmark eller
Norge 75 Cts.

Betaling sendes til Rev. T.
Larsen, Parkland, Wash.
Man bør helst sende Penge
i Money Order, som lyder
paa Parkland, Wash.

Magt (England) har faste Steder
og betydelige Landstrækninger
i sin Magt til Trods for vore
Rettigheder, vore Fordele og de
Overenskomster, som er gjorte.
Men vi er i en saadan Stilling,
at vi ikke kan vise, at vi føler
disse Krænkelser; heller ikke
kan vi vise dem tilbage, for vi
har ingen Penge, ingen Hær, in-
gen Regjering osv." Efter en
længere Skildring af Landets
sørgelige Tilstand slutter For-
fatteren med at sige, at der er et
Utal af Marker paa vor politiske
Undergang.

Alle dygtige, indsigtfulde
Mænd kom lidt efter lidt til den
Overbevisning, at Hovedgrunden
til alle Vanskeligheder laa i den
mangelfulde Forbundsforfatning,
i Konföderationsakten af 9. Juli
1778. John Adams skrev: „Der-
som Baandet mellem Staterne
brister og Enigheden mellem
dem ophører, saa blir vi det u-
lykkeligste Folk under Solen i
Stedet for, at vi kunde være det
lykkeligste." Og Washington
sa til Jefferson: „Jeg vil gjerne
gjøre, hvad jeg kan, for at hin-
dre de amerikanske Stater fra
at spille en foragtelig Rolle i
Historien."

Ønsket om en ny Forfatning
tog til i Styrke. Efter lange
Forberedelser og Overvindelsen
af store Vanskeligheder blev
der endelig i Mai 1787 holdt et
Møde af Udsendinge fra tolv
Stater — Rhode Island var ikke
med — i Filadelfia for sætte op
en ny Forbundsforfatning. Med
Lyst og Kraft tog Udsendingene
fat paa sit Arbejde, og den 17
September 1787 blev de færdige
med det. Den 20 September blev
den nye Forbundsforfatning,
der var underskrevet af Delega-

ter fra elleve Stater, forelagt
Kongressen, og to Dage efterpaa
besluttede denne enstemmig at
gi Dokumentet til de forskjellige
Statslegislaturer med den Be-
gjæring, at disse skulde i hver
Stat forelægge det for en folke-
valgt Samling til Antagelse.
Saaledes skede det; de forenede
Staters Folk tog ved den nye
Forfatning, og enstemmig blev
Georg Washington valgt til den
første Præsident i den nye og
forenede Fristat. Derved var
Forbundsregjeringen grundet.
Dens Grundlag er Forfatningen,
og med denne har den Tids Stats-
mænd sat sig et uforgjængeligt
Mindesmærke. —

Frans Petrarka

En berømt Digter omkring
Aar 1350; dør 1374 70 Aar gl.

Hans Far Petraskade Parenza
var fra Florens, men maatte paa
Grund af Striden mellem Gel-
ferne og Gibellinerne stikke af
og ta Ophold i Arieggio, hvor
hans Søn Frans blev født. Her-
fra drog han til Avignon og send-
te Sønnen sin i Skole i Kar-
pentras, hvor han lærte Sprog-
lære, Veltalenhedslære og Tænke-
lære. Der efter besøgte Frans
Universiteterne i Montpellier
og Köln og vendte i sit 22. Aar
tilbage til Avignon.

Der efter opholdt han sig i
Vaucluse, ikke langt fra Avign-
on, hvor han blev forelsket i en
Kvinde ved Navn Laura, for
hvis Skyld han bestemte sig til
at bli der. Han skrev mange
Digte, hvori han dels skildrede
Kjærligheden, dels Egnens Ynde.
Raadet i Rom og Kansleren ved
Universitetet i Paris tilbød ham
paa samme Tid Digterkronen.
Han valgte Rom, gik did og tog
mod den under stor Høitidelig-
hed. Den Tids største Magt-
havere viste sin Høiagtelse for
denne Mand, og især var Her-
rerne af Kolonna og Korreggio
venlig sindede mod ham; de
skaffede ham en Stilling som
Erkediakon i Parma.

Efter at hans elskede Laura
var gaaet af Kjødets Vej, blev
han kjed af Frankrige og vendte
sig til Italien, hvor han opholdt
sig i Verona, Venedig, Parma,
Mailand og fornemmelig Padua.
Grev Galeazzo i Mailand årede
ham ved at gjøre ham til Stats-
raad, og i Padua blev hans Ind-
tægter forøgede med et kirke-
ligt Embede. Endelig kaldte
Florentinerne ham ved Boccasio
tilbage og gav ham igjen hans
Eiendomme, som han dog ved
sin Død nogle faa Aar efter ikke
kunde ta med sig.

Tacoma Marked.

HVEDE,

Club.....pr. Bushel 80 Cts.
Blue stem.... " " 90 Cts.

HAVRE, HØ ETC.

Havre, hvid, pr. Ton \$22 til 22.50.
Hø, Timothei " " 16.00
" Kløver " " \$9 til 11.00
" Alfalfa " " \$10.00
Halm " " 6.00
Mais " " \$21.00
Bønner pr. bush. 1.90
Tørrede Erter pr. 100 lb.. 1.75
Grønne " " 2.25
Hamp.....pr. Pund 9 til 12 Cts.

FLOUR.

Olympic.....pr. bbl. \$4.40
Swan..... " " 4.40
Snowball..... " " 4.30
Idaho..... " " 4.10
Winner..... " " 3.75
Daisy..... " " 3.75
Big Bend..... " " 4.10
Havremel..... " " 4.10
Rugmel..... 100 lb 2.15

FEED.

Knust Byg pr. Ton. \$21.00
Bran " " 15.00
Shorts " " 16.00
Hvede " " \$24 til 25.00
Chicken feed " " \$22 til 22.50
Chop " " \$18 til 19.50
Knust Mais " " 21.50
Oljekage " " 35.00

POTETES.

Burbanks pr. Ton fra 10 til \$12
Gulrod pr. 100 Pund 40 Cts.
Rødbeder " " 50 Cts.

FRUGT.

Æbler pr. Box. \$1.25 a \$1.50
Citroner " " \$2.50 a \$3.00
Apelsiner " " \$1.75 a 3.00

SMØR OG OST.

Wash. Meieri Smør pr. lb. 25 a
[27 cents.
Øst. " " pr. lb. 21c.
Ost pr. lb. 12½ a 13c

ÆG, HØNS etc.

Høns pr. Dusin \$4.00 a \$6.00
Gjæs " " 7.50 a \$8.50
Kalkuner " lb 12 a 13c
Æg " Dusin 14c

KVÆG, FAAR OG SVIN.

(Levende Vægt.)

Stude pr. 100 lb \$4.00 a \$4.25
Kjøer " " 3.50 a \$3.75
Svin " " \$4.50
Faar " " \$4.25

Bekjendtgjørelse.

Alle Prester i Pacific Distrikt
af den Norske Synode anmodes
herved om at indsende sine Ind-
beretninger og Parochialrap-
porter til Pastor L. C. Foss,
Stauwood, Wash., og ikke til
mig. B. Harstad.

Lutherist Pilgrim Hus

No. 8 State St. New York

Nærmeste Hus ved det nye Landingsted for Emigran-
ter Barge Office

Kristeligt Herberg for Ind-
vandrete og andre Rejsende

Pastor E. Petersen, Emigrantmidfio-
nær, træffes i Pilgrim-Hus og
faar Emigranterne bi med
Raad og Daad.

Bolt som kommer fra Vesten, tjener med Bolt
i sine Street Car lige til Døren.

Komplet Udstyr

af Sko og Støvler for Alaska-
farere faaes hos vor erfarne
Skohandler og Skomager S.
Olson 1109 Tacoma Ave.

Gaa og se dig ud, hvad du
ønsker, og du skal se, at
Olson baade har, hvad du
trænger, og kan sælge vel saa
billigt, som nogen anden hand-
lende.

Dr. J. L. RYNNING

French Block, Cor. 13th & Pacific Ave.
Telephone Black 1391. Tacoma.

Office Hours 2—4 and 7—8 P M.
Sundays 2—3 P. M.

Office Hours, Pac. Luth. University.
Parkland, 9 A. M.

Guitarer.

1ste Klasses Guitarer og andre
Instrumenter fabrikeres til bil-
ligste Priser.

For nærmere Underretning
skriv til eller besøg G. A. Skug-
rud, Parkland, Wash.

J. C. PETERSEN,

PARKLAND, WASH

Practical Horse-Shoer

and

Wagon - Maker.

All kinds of Repairing done
at Reasonable Prices.

Give me a call.

Abstracts of Title,

to all Lands in Pierce County

Furnished by

Commonwealth Title & Trust Company

Cor. 12th St. & Pacific Ave

Telephone 101. Tacoma, Wash.

Han havde en levende Indbildningskraft, mange Kundskaber og stor Veltalenhed, men hans Latin bærer Præg af, at han ikke havde frigjort sig fra Tidens sproglige Barbarisme.

Spiler Kristendommen paa historisk Grund?

(Af Prof. H. K. Sagen)

[fortsat.]

Da nu Hieronymus citerer alle det nye Testaments Bøger cirka Aar 380, saa er det klart, at det nye Testamente maa have været til før hans Tid, og det længe før. Evangelierne og Brevene var jo skrevne af forskjellige Forfattere paa langt fra hverandre liggende Steder og stiledede til forskjellige Menigheder og Personer i de forskjelligste Landsdele. Det er klart, at det i den Tid maatte tage mange Aar, førend de kunde samles og ligge til Eftersyn for en enkelt Mand.

Filastrius, død 390 og Biskop i Brixia i det nuværende Tyrol, skrev en Bog, „Om Kjøtterne“, og han giver deri en Liste over det nye Testaments Bøger, som stemmer med vor.

Cirka Aar 370 levede Gregor af Nyssa, Biskop i Konstantinopel. Han opregner i en Bog betitlet: „Om de sande og egne Skrifter“ alle det nye Testaments Skrifter med Undtagelse af Johannes's Aabenbaring.

350 udkom der en Liste over det nye Testaments Bøger, undtagen Aabenbaringen, udgivet af Konciliet i Laodicea.

Epifanius, Biskop paa Cypren, som kaldtes „en Mand af fem Sprog“, udgav lidt før en Katalog over alle det nye Testaments Bøger, som stemmer nøiagtig med vor. Det samme har Athanasius og Cyril, den sidste Biskop i Jerusalem, gjort.

Victorin, Biskop i Pettau, Tyskland, 290 efter Kristus, har efterladt nogle Skrifter, som beviser, at det nye Testaments Bøger var blevne antagne fra den ene Ende af Verden til den anden. Han har skrevet en Udbyggelse af Matthæus's Evangelium og Johannes's Aabenbaring. Men først burde jeg have nævnt Eusebius, Biskop i Cæsarea 315. Han har skrevet en udførlig Kirkehistorie, som vi endnu har.

Om ham siger Hieronymus: „En Mand med grundig Kundskab i de hellige Skrifter og flittig i at gjøre en stor Samling af kirkehistoriske Skrifter“. Han har med stor Flid lagt sig efter at granske alt, som var skrevet

om det nye Testaments Bøger før hans Tid, for at komme til fuld Vished, om hvilke Bøger der havde været optagne i det nye Testaments Kanon som egne Skrifter af Evangelisterne og Apostlerne. Hans Skrift kan faaes baade paa Norsk og Engelsk.

Cyprian, Biskop i Carthago, død 258, blev omvendt til Kristendommen Aar 246. Han har skrevet en hel Del, og hans Skrifter indeholder en Mængde Citater af det nye Testamente; desuden nævner han udtrykkelig de fire Evangelier og Apostlenes Gjerninger.

Origenes, en lærd og frugtbar Skribent, blev født 184 og døde 258 efter Kristus. Hans Lærere var Pantanus og Clemens af Alexandria. Under sine Reiser granskede han alle filosofiske Systemer, som var kjendte paa den Tid. Han var en skarp Kritiker og vilde ikke antage noget, med mindre han var overbevist om dets Sandhed; derfor skriver han: „Vi bør ikke under Paaskud af Guds frygt sætte vor Tro til det, som Mængden holder fast ved, og som af den Grund alene synes at hvile paa høi Autoritet, men paa det, som resultater af Undersøgelse og logiske Slutninger af fastslaaede og anerkjendte Sandheder.“ Vi ser altsaa, at han ikke var en, som troede blindt, men undersøgte en Sag nøie, før han gav den sit Bifald. Han var forresten i mange Ting en Rationalist. — Han siger i et af sine Skrifter: „De fire Evangelier er blevne antagne uden Modsigelse af hele Guds Kirke under Himmelen.“ Vi ved, at Johannes's Evangelium er et af de Skrifter i den nye-testamentlige Kanon, som sidst blev skrevet. Men paa Origenes's Tid, i det høieste to hundrede Aar efterat det første Skrift i det nye Testaments Kanon blev forfattet, var de fire Evangelier blevne antagne af hele Guds Kirke under Himmelen.

Han aflægger Vidnesbyrd om det nye Testaments Autoritet i Troessager, og det er paastaet, at man af hans Skrifter kan samle den hele Bibel, saa flittig har han citeret den.

Tertullian, født i Carthago cirka Aar 150 efter Kristus og død 220, var først Hedning, men blev omvendt til Kristendommen. Hans Skrifter er komne ned til os. Han har skrevet et Forsvarsskrift for Kristendommen. I et af sine Skrifter angriber han Marcion, som havde forfalsket Lukas's Evangelium.

(Mere.)

** Mt. Tacoma Route **

Tacoma & Columbia River Ry.
Effective January 25, 1898. TIME CARD.

Going South.

No. 1 A. M. Tue. Thur. and Sat.	No. 3 A. M. DAILY	No. 5 P. M. DAILY	No. 7 P. M. DAILY
7.45	10.45	3.45	6.15
8.18	11.18	4.18	6.48
8.25	11.25	4.25	6.55

Going North.

No. 2 A. M. Tue. Thur. and Sat.	No. 4 A. M. DAILY	No. 6 P. M. DAILY	No. 8 P. M. DAILY
7.40	9.10	1.10	6.10
7.08	8.38	12.38	5.38
7.00	8.30	12.30	5.30

**
Tacoma
Parkland
Lake Park

**
Tacoma
Parkland
Lake Park

Connects Tuesday, Thursday and Saturday with Stage Line for Benston, Glenis, Eatonville, Meta, Elbe, Ashford, Longsmire's Hot Springs and Mineral City, carrying freight, passengers and mail. For further particulars apply to

E. O. Erickson Agt.

Parkland, Wn.

E. G. Dorr, G. F. & P. A.

Tacoma, Wn.

Lindahl

Photographer.

Studio 919 C Street.

TACOMA, WASH.

Dante.

En fortræffelig Poet omkring Aar 1301, dør 1321 56 Aar gammel.

Man holder ham for den første, som drev paa med Poesi i det italienske Sprog, hvorved han ogsaa gjorde sig saa bekjendt, at han i sin Fædreby Florens kom i høie Stillinger. Men det gik den Gang svært ilde til i den nævnte By, fordi Florentinerne var delte i to Faktioner, den sorte og den hvide. Dante hørte til det hvide Parti og blev paa Grund deraf tilligemed den hele Faktion bannlyst og udjaget af Paven.

Herpaa tog han sin Tilflugt til Fyrsten i Verona, Carus Skaligeri, og søgte at ophidse snart denne snart Keiseren mod Florens, men ingen af hans Planer lykkedes: paa Grund heraf var han meget ustadig og tog Ophold snart her og snart der. Endelig døde han i Ravenna. Hans betydningsfuldeste Skrift er Lystspillet angaaende Helvede, Skjærsilden og Paradiset.

Pacific Lutheran University.

Parkland, Wash.

Vaarterterminen begynder Onsdag den 30te Marts, 1898.

Skolens Maal er ved grundig Undervisning og kristelig Tilsyn og Tugt at forberede Gutter og Piger for et nyttigt Virke i Livet.

For hvem denne Skole er bestemt:

1. for dem, som vil blive engelske Skolelærere.
2. for dem, som vil blive Forretningsmænd; derfor læres her "Bookkeeping", Hurtigskrift "Typewriting" o. s. v.
3. for dem, som vil lære Norsk, Tysk, Latin o. s. v.
4. for ældre Personer, som vil lære Engelsk, Regning, Skrivning o. s. v.

Man skal faa Nytte af sit Ophold, enten man kan være her lang eller kort Tid, enten man kan noget eller intet, naar man kommer.

Quod det koster

er kun mellem \$2.75 og \$3.00 per Uge for Undervisning, Kost, Varelse, Lys og Varme.

for Konfirmander og Børn i Religiouskskoleafdelingen koster det hele fra \$1.50 til \$2.00 per Uge.

fra Tacoma til Parkland

kommer man paa Jefferson Ave. Street Car og Lake Park Motor ret forbi Skolen; eller man tager Payallup Str. Car til Fern Hill og spadserer derfra.

Begjæring om Oplysninger og Optagelser sendes til

N. J. Houg.
Parkland, Wash.

„Kommer det sig?“

Paa dette spørgsmaal følger jeg mig op fordret til at gjøre nogle bemærkninger. Der er aldeles ingen „uklarhed“ i dette spørgsmaal fra forfatteren af stykket i No. 51, f. a.

Men der er uklarhed fra forfatteren af stykket i No. 5, fordi: 1. Ferndale mgh. har ikke klaget; — forfatteren af stykket i No. 5, skyder aldeles over maallet, og det med vidende: thi stykket i No. 51 f. a. havde navns underskrift og kom ikke fra Ferndale.

2. Det er næsten barnagtigt at henstille opraab til „Søstermenighederne“ her i Kaldet, da de har end sparsommeliger betjening end Ferndale: — dette kunde forfatteren af stykket i No. 5 overbevist sig om, havde han villet gjort sig den umag at gennemse paroczial rapporterne fra de sidste to aar.

Det er ikke Ferndale's interesse, der staar paa spil, det er Samfundets. Og er det ikke distr. foranden og missionskomiteen, som skal varetage Samfundets interesser paa missionsmarken; eller hvilken anden myndighed bør man først henvende sig til forat fremlægge missionsmarkens interesser? Vil „Herold“ være af den godhed at fortælle os dette, og det saarest mulig, da der er vigtige sager, der bør behandles af denne myndighed.

Det er ogsaa vel at merke, at vi er ikke saaledes stillet her, som der, hvor „Herold“ kommer fra, at en kapellan kan træde ind og betjene, linder sognepresten for godt at gjøre sig en liden verdens tur.

O. Hagoes.

Fra flere Kanter.

Chr. Sørensen, der i henimod tre Aar har ført Skoleens Regnskaber og forestaaet Ekspeditionen af „Herold“, forlod Parkland forleden Onsdag for at drage til Wilbur, Wash., hvor han har fanet en bedre aflønnet Stilling.

Held og Lykke følge ham.

Whatcom:

Da forskjel lige ting tyder paa, at Mr. Fjeldstad sigtes foruirlighed med hensyn til de penge han godvillig samlede for Mr. Blomberg, være det herved vittet for alle, at undertegnede har modtaget alle penge, som

kom ind til Mr. B. og er saaledes ansvarlig for samme.

O. Hagoes.

New Whatcom 4 Apr. '98.

Herved kvitteres for flg. bidrag til kirken i Seattle.

Immanuel mh. N. Førdes kald,	\$19.85
Lincoln Pas. Erdahls kald	8.25
Immanuel	11.00
Elbow Lake by	5.70
Miss Erdahl	1.00
Østre Moe Pas. Juuls kald	11.25
Moe	18.00
Tils.	75.05

Hjertelig tak.

Hans M. Gundersen.

Betalt for Herold.

N. E. Nelson, Wood, Wis.	\$2.50
H. C. Tvedt, Genesee, Idaho, K.	
T. Anderson, Waterville, Iowa,	hver \$1.50,
Rasmus Brekke, Alban, Wis.	P. G. Milkelsen, Twin Valley, Minn,
hver \$1, Past. H. J. Strand, Albert Lea, Minn,	
Charles Morgan, N. P. M. Jensen, Davenport, Wash,	Ole O. Braget, Sherbock, Wash,
Peter Torgerson, Lowry, Minn, Past. N. Forde, Mrs. A. Holtan, Mrs. M. Elle, Starbuck, Minn, Mrs. E. E. Aaberg, Kensington, Minn,	
Evan E. Foslien, Moe, Minn, Past. O. E. Solseth, Watson, Minn, Chas. Isaacs, Leland, Ia,	
Aug. Ahlstrander, Mineral, Wn, Torben Belgum, Nora, Minn, K. O. Neste, Cottonwood, Minn, E. H. Burtness, Wilmington, Minn, Thos. E. Tryhus, Wilmington, Minn, Sam Pederson, Woodville, Wis, Ole B. Reitan, Woodville, Wis, G. J. Hovden, Ridgeway, Iowa, hver 50 Cts, Nellie Felland, Tacoma, Wash, 25 Cts.	

Bidrag til Pac. Luth. University.

Chr. Sørensen, Parkland, Wn, \$10.00.

Til et vordende Barnehjem.

A. Borgon, Genesee, Idaho, (Past. M. A. Christensens Kald,) \$3.00.

Madison Mgl's vestre Kredts ved Mrs. O. Haga, (Past. N. P. Xaviers Kald,) \$7.00.

Parkland, Wash. 7de April '98. T. Larson, Kasserer.

METROPOLITAN SAVINGS BANK

(Incorporeret 1889)

I Vanderbilt Building, Hj. af Pacific Ave. og 13de St.

Aaben daglig fra Kl. 10. til 8.

Lørdag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften

Udbetalt Kapital
D. W. Casar.
C. W. Guse.
D. S. Selvig.
D. S. Vanderbilt.

\$200,000
President
D. President.
Cashier
Asst Cashier.

Directors.

Dowmer C. L. Stiles, C. W. Briggs, D. W. Anderson, C. J. Dolmer, Theo. Dowmer, Geo. D. Eaton, D. W. Casar, C. W. Guse, D. S. Vanderbilt.

5 per ct Rente

Renterne udbetales hver 6 Maaned, 1ste Januar og 1ste Juli. Pengene udlænes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsvilkkaar. Anvisninger paa alle Sted r i Europa. De Scandinaviske og deltske Sprog tales.

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a full line of Wall Paper and Room Mouldings, Sash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE

TELEPHONE 505. Tacoma Wa. h.

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL, : 100,000.

A. S. Johnson, President.
C. Steinbach, Vice President.
G. S. Snatvold, Cashier.

Betales 5 per Cent Rente paa Spareindsatninger.

Kjæber og sælger Vexler paa alle ledende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postaaerier i Norge, Sverige Danmark og Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Dan pslids Linier. Agenter for alt udsøgt N. P. H. R. Land i Washington.

Where is the place They Save Money?

In buying your groceries it would be well to see that your Store is reliable and if their goods don't prove as they represent it return it and get your money back.

We quote you a few prices as follows:

Olympia Flour	1.25 per sack, per bbl \$4.00
White Swan Flour	1.20 per sack, per bbl 4.80
White Hawk Flour	1.15 per sack, per bbl 4.50
Gold Bug Flour	1.10 per sack, per bbl 4.30
Minnehaha Flour	.95 per sack, per bbl 3.70
Big Bend Flour	1.15 per sack, per bbl 4.50

We have a brand of Flour put up especially for our trade called the Ideal which we guarantee to give satisfaction. Ideal Flour per sack \$1.10, per bbl \$4.30.

5 Gl. Keggs Gold Drip Syrup 80c.
bruit Jars measure, pts 55¢ (Qrts 65¢ & Gl. 75¢.
Arbuckles Coffee, 15c.
2 lbs Luxury Coffee which is better than Arbuckles 25c.

EBERT'S GROCERY.

1338 Pac. Ave. and 1339 R. R. St.

TACOMA, - - - - - Wash.